

طرح همگانی یادگیری برای دانش‌آموزان با نیازهای ویژه

قربان همتی علمدارلو* / دانشیار بخش آموزش کودکان استثنایی / دانشگاه شیراز

مریم شاهین / دانشجوی کارشناسی ارشد روان‌شناسی و آموزش کودکان استثنایی / دانشگاه شیراز

چکیده

زمینه: با رشد دانش و آگاهی در مورد ضرورت فراهم‌سازی برنامه درسی عمومی برای افراد با نیازهای ویژه، طرح همگانی یادگیری به عنوان یک رویکرد آموزشی رایج در آموزش و پرورش ویژه مطرح شد. هدف طرح همگانی یادگیری، کاهش موانع بالقوه یادگیری و افزایش فرصت‌های یادگیری برای دانش‌آموزان با نیازهای ویژه است. طرح همگانی یادگیری با متناسب‌سازی محیط، استفاده از مواد و وسایل آموزشی انعطاف‌پذیر، ارائه راهبردهای آموزشی متنوع، فراهم‌سازی فرصت‌های مشارکت برای همه دانش‌آموزان و فراهم‌کردن شرایط پاسخ‌دهی به روش‌های گوناگون، زمینه رشد و شکوفایی استعدادها و بالقوه همه دانش‌آموزان را فراهم می‌کند.

نتیجه‌گیری: پژوهش‌های گوناگون، طرح همگانی یادگیری را نوعی رویکرد موثر برای رفع نیازهای آموزشی مشترک همه دانش‌آموزان معرفی می‌کنند و معلمان و متخصصان را به تجدیدنظر در ماهیت برنامه درسی خود و اعمال اصول این طرح دعوت می‌کنند. در این مقاله مروری پس از بیان مقدمه‌ای کوتاه، تعریف طرح همگانی یادگیری ارائه شده، سپس تاریخچه طرح همگانی یادگیری آورده شده و پس از آن اصول طرح همگانی یادگیری و کاربرد آن در ایران ارائه شده و در پایان نتیجه‌گیری بیان شده است.

واژه‌های کلیدی: طرح همگانی یادگیری، دانش‌آموزان با نیازهای ویژه

مقدمه

دانش‌آموز، اصلاحات یا انطباق‌هایی انجام می‌شود. با آغاز توجه مدارس به الزام دسترسی همه دانش‌آموزان به برنامه درسی آموزش عمومی آشکار شد که دانش‌آموزان با نیازهای ویژه برای بهره‌بردن از فراگیرسازی در کلاس آموزش عمومی به مناسب‌سازی‌های ویژه‌ای نیاز دارند. طرح همگانی یادگیری نوعی رویکرد انعطاف‌پذیر است که برای برآوردن نیازهای دانش‌آموزان با نیازهای ویژه در مدارس فراگیر ارائه شده است. این رویکرد، الگویی انعطاف‌پذیر است، زیرا نتایج هرگونه مداخله، مورد نظارت یا ارزیابی قرار می‌گیرد و چنانچه پیشرفت کافی حاصل نشود، تغییراتی اعمال می‌شود (۳).

هدف این مقاله مروری، معرفی طرح همگانی یادگیری به عنوان نوعی رویکرد معتبر علمی برای برآوردن نیازهای دانش‌آموزان با نیازهای ویژه در مدارس فراگیر است.

روش پژوهش حاضر توصیفی و از نوع مروری بود. بر این اساس با بررسی پیشینه نظری و پژوهشی در مورد طرح همگانی یادگیری؛ تعریف، تاریخچه، اصول و کاربرد طرح همگانی یادگیری ارائه شد. به این منظور پایگاه‌های علمی الزویر^۴،

اجرای قانون هیچ کودک نباید عقب بماند^۱ و قانون آموزش افراد با نیازهای ویژه^۲ به ابتکارات متعددی در آموزش دانش‌آموزان با نیازهای ویژه منجر شده است (۱). در واقع قوانین یادشده باعث بهبود مهارت‌ها و توانایی‌های معلمان آموزش عمومی برای پاسخگویی به نیازها و توانایی‌های گوناگون همه دانش‌آموزان کلاس درس خود شده که این امر نیز به نوبه خود به شکوفایی استعدادها و توانایی‌های بالقوه دانش‌آموزان با نیازهای ویژه کمک کرده است (۲).

در همین راستا، تمرکز بیشتر بر پیشرفت همه دانش‌آموزان و ارزیابی مستمر پیشرفت آنان براساس ملاک‌های موفقیت در برنامه درسی آموزش عمومی، شرایطی فراهم کرده است تا دانش‌آموزانی که پیشرفت کافی ندارند، بهتر و بیشتر شناسایی شده و به نیازهایشان توجه شود. در هر ۲ قانون فوق، ارزیابی مستمر یادگیری براساس ضوابط برنامه درسی آموزش عمومی در همه پایه‌های تحصیلی الزامی است و در صورت لزوم طبق نیازهای انفرادی

* Email: ghemati@shirazu.ac.ir

1. The No Child Left Behind Act (NCLB)

2. The Individuals with special needs Education Act (IDEA)

3. Universal Design for Learning

4. Elsevier

پیشینه‌ها، سبک‌های یادگیری و توانایی‌های مختلف متناسب باشد (۵).

طرح همگانی یادگیری از رسانه‌های چندگانه و انعطاف‌پذیر استفاده می‌کند و با فراهم‌سازی شیوه‌های انعطاف‌پذیر آرایه اطلاعات، شیوه‌های انعطاف‌پذیر پاسخ‌دهی برای دانش‌آموزان و فرصت‌های انعطاف‌پذیر مشارکت برای دانش‌آموزان، یادگیری را برای همه دانش‌آموزان تسهیل می‌کند (۶).

تاریخچه طرح همگانی یادگیری

اصطلاح طرح همگانی توسط رنالد ال میس^۸ به عنوان روشی برای طراحی همه محصولات و طراحی محیط پیرامون به صورتی زیبا و قابل استفاده برای همه افراد (از جمله افراد با نیازهای ویژه گوناگون) صرف‌نظر از سن، توانایی یا شرایط زندگی معرفی شد. اصول اصلی طراح همگانی که توسط تیمی از معماران، طراحان محصول، مهندسان و پژوهشگران طراحی محیطی تدوین شد، در ابتدا بر کاهش موثر موانع محیطی و دسترسی و استفاده همه افراد از جمله افراد با نیازهای ویژه گوناگون از محیط فیزیکی متمرکز بود (۷). بنابراین می‌توان گفت که ایده طرح همگانی یادگیری از معماری اقتباس شده است. در واقع براساس طرح همگانی، معماران باید فضای فیزیکی و محیطی‌ای را طراحی کنند که همه افراد (با توانایی‌ها و ناتوانی‌های گوناگون) بتوانند بدون هیچ‌گونه مانع و به آسانی به همه فضاهای آن محیط دسترسی داشته باشند و از آن استفاده کنند. به بیان دیگر، ایده اصلی فعالیت این مرکز استفاده تمام افراد جامعه از همه محصولات و محیط‌ها، بدون در نظر گرفتن توانایی یا شرایط آنهاست. بر این اساس می‌توان گفت طرح همگانی یادگیری یعنی آموزش‌دهندگان و متولیان آموزش و پرورش باید شرایطی فراهم کنند که همه دانش‌آموزان (با توانایی‌ها و ناتوانی‌های گوناگون) بتوانند از آموزش متناسب در محیطی فراگیر برخوردار باشند که همه نیازهای آموزشی آنها برآورده و همه استعدادهاشان شکوفا شود (۸).

به‌طور کلی مولفه‌های طرح همگانی که توسط

ابسکو^۱، اشپرینگر^۲، پروکواست^۳، اریک^۴، ایوکی^۵، گیگاپدیا^۶ و گوگل اسکالر^۷ و با کلیدواژه طرح همگانی یادگیری بین سال‌های ۱۹۷۰ تا ۲۰۱۶ مورد جست‌وجو قرار گرفت و اطلاعات لازم در مورد مبانی نظری و پژوهشی طرح همگانی یادگیری گردآوری شد. منابع گوناگون گردآوری شده مانند مقاله‌های پژوهشی، کتب، نشریات، اسناد و مدارک، سایت‌های معتبر و نظریه‌ها، مورد مقایسه، تحلیل، تفسیر و استنتاج قرار گرفت که نتایج آن به صورت مروری در ادامه قابل مشاهده است.

طرح همگانی یادگیری چیست؟

طرح همگانی یادگیری نوعی رویکرد معتبر علمی است که شیوه‌های آرایه اطلاعات انعطاف‌پذیر، شیوه‌های پاسخ‌دهی و نشان دادن دانش و مهارت‌های انعطاف‌پذیر و شیوه‌های مشارکت انعطاف‌پذیری را برای دانش‌آموزان فراهم می‌کند. افزون بر موارد یادشده، موانع آموزش را کاهش می‌دهد، انطباق‌سازی و حمایت‌های متناسبی فراهم می‌کند و انتظارات از پیشرفت همه دانش‌آموزان را در سطح بالایی حفظ می‌کند (۴).

طرح همگانی یادگیری

از رسانه‌های چندگانه و انعطاف‌پذیر استفاده می‌کند و با فراهم‌سازی شیوه‌های انعطاف‌پذیر آرایه اطلاعات، شیوه‌های انعطاف‌پذیر پاسخ‌دهی برای دانش‌آموزان و فرصت‌های انعطاف‌پذیر مشارکت برای دانش‌آموزان، یادگیری را برای همه دانش‌آموزان تسهیل می‌کند

به سخن دیگر، طرح همگانی یادگیری یک چارچوب انعطاف‌پذیر برای برنامه‌های آموزشی فراهم می‌کند که قابل آرایه به شکل‌های مختلف است، به طوری که این محتوا برای دانش‌آموزان با

1. EBSCO
2. Springer
3. ProQuest
4. ERIC
5. EBOOKEE
6. Gigapedia
7. Google Scholar

اصول طرح همگانی یادگیری

به طور کلی ۳ اصل اساسی در طرح همگانی یادگیری وجود دارد که در زیر به طور خلاصه ارائه شده است (۱۰):

(۱) **روش‌های چندگانه ارائه:** یعنی اطلاعات به شکل‌های گوناگون ارائه می‌شود تا نیازهای یادگیری انفرادی دانش‌آموزان برآورده شود. ارائه مطالب با استفاده از انواع راهبردهای تدریس برای افزایش موفقیت دانش‌آموزانی که به سبک‌های مختلف یادگیری می‌آموزند، اهمیت بسزایی دارد. معلمان و مربیانی که با استفاده از روش‌های چندگانه به ارائه مطالب می‌پردازند، احتمال این که دانش‌آموزان به محتوای اصلی یک موضوع دست پیدا کنند را افزایش می‌دهند. برای مثال دستور کلامی با فیلم یا نمایش ترکیب می‌شود تا به دانش‌آموز برای انجام تکلیف سرخ دهد و او را برانگیزد. زمانی که از روش‌های چندگانه ارائه اطلاعات استفاده می‌شود، روش‌های گوناگون و متفاوتی برای کسب اطلاعات در اختیار دانش‌آموز قرار می‌گیرد. معلمانی که با استفاده از روش‌های چندگانه ارائه اطلاعات (برای مثال ارائه اطلاعات با استفاده از ترکیبی از روش‌ها مانند سخنرانی، نمایش فیلم‌ها، استفاده از رایانه و اینترنت و غیره) به تدریس محتوا می‌پردازند و مطالب را به شیوه‌های گوناگون ارائه می‌دهند، نیازهای دانش‌آموزان کلاس را بهتر و بیشتر برآورده می‌کنند. معلمان می‌توانند روش‌های تدریس خود را برای دانش‌آموزان دارای سطوح شناختی گوناگون، نیازهای اجتماعی و حسی مختلف و سبک‌های یادگیری متفاوت متناسب‌سازی کنند.

(۲) **روش‌های چندگانه مشارکت:** برانگیختن دانش‌آموزان برای مشارکت در فرآیند یادگیری مستلزم این است که معلمان فعالیت‌های آموزشی متنوعی را در اختیار دانش‌آموزان قرار دهند. برای مثال دانش‌آموز برای انجام پروژه کلاسی حق انتخاب داشته باشد که به تنهایی کار کرده یا با دانش‌آموز دیگری همکاری کند. این اصل علایق و انگیزه‌های دانش‌آموزان را مورد ملاحظه قرار

معماران، طراحان، مهندسان و برنامه‌ریزان توسعه محیطی پیشنهاد شده است عبارتند از:

- (۱) **قابل استفاده برای همگان:** طرح باید قابل عرضه و استفاده برای افراد مختلف با توانایی‌های گوناگون باشد. به این معنا که باید توسط همه افراد به طور یکسان و مشابه مورد استفاده قرار بگیرد و مانع تمایز قائل شدن یا برچسب‌زدن به افراد شود.
- (۲) **انعطاف در کاربرد:** طراح باید قابلیت استفاده برای طیف وسیعی از افراد با توانایی‌های گوناگون را داشته باشد و افراد باید بتوانند متناسب با نیازهای ویژه خود در روش‌های استفاده از آن طرح، حق انتخاب داشته باشند، همچنین طرح باید متناسب با سرعت کاربران قابلیت سازگاری و انطباق داشته باشد.
- (۳) **استفاده ساده و مستقیم:** صرف نظر از تجارب، دانش و مهارت‌های کاربران، استفاده از طرح باید برای همه افراد (با توانایی‌ها و ناتوانی‌های گوناگون) آسان باشد.
- (۴) **انتقال موثر اطلاعات:** طراحی باید بدون در نظر گرفتن محدودیت‌ها یا شرایط کاربر، اطلاعات لازم را به صورت موثر به وی انتقال دهد. حالات مختلف تصویری، کلامی و لمسی باید مورد توجه بوده و اطلاعات ضروری تا حد امکان در دسترس باشد، همچنین طرح باید به گونه‌ای سازماندهی شود که با فنون و ابزاری که توسط افراد با نیازهای ویژه حسی مورد استفاده قرار می‌گیرد، منطبق باشد.
- (۵) **جبران محدودیت‌ها:** این طرح باید مشکلات و موانع را پیش‌بینی و از بروز آن مشکلات و موانع پیشگیری کند. شرایط حفاظت‌کننده و هشداردهنده باید در بخش‌های مربوطه پیش‌بینی و نصب شود تا در زمان خطرات و مشکلات بتواند هشدار بدهد.
- (۶) **تلاش جسمی محدود:** طرح باید بتواند به طور کارآمد و موثر با کمترین میزان خستگی مورد استفاده قرار بگیرد و نیاز به تلاش جسمی به کمترین حد رسانده شود.
- (۷) **فضای کافی برای استفاده:** طرح باید فضای کافی برای استفاده همه کاربران (با توانایی‌ها و ناتوانی‌های گوناگون) از محیط را در نظر بگیرد (۱).

1. Multiple Means of Representation

2. Multiple Means of Strategic Engagement

می‌توان به دانش‌آموز فرصت داد به جای دادن فقط یک آزمون جامع مداد و کاغذی در پایان دوره، با انجام پروژه‌های چندرسانه‌ای یا ارایه مقاله، میزان یادگیری و دانش خود را نشان دهد.

اصول طرح همگانی یادگیری گزینه‌های متنوع یادگیری و روش‌های مختلف ارزیابی را برای دانش‌آموزان فراهم می‌کند. طرح همگانی یادگیری، معلمان و مربیان را برای تجدیدنظر در ماهیت برنامه درسی خود به چالش می‌کشد و آن‌ها را برای انعطاف‌پذیری در ارایه دانش با محور قرار دادن اصل «تنوع» و گوناگونی دانش‌آموزان آماده می‌کند (۱۱).

کاربرد طرح همگانی یادگیری در ایران

از الگوی طرح همگانی یادگیری می‌توان برای برآوردن نیازهای دانش‌آموزان با نیازهای ویژه در ۴ حیطه فضاهای فیزیکی، فن‌آوری اطلاعات، آموزش و خدمات مورد نیاز به شرح زیر استفاده کرد.

فضاهای فیزیکی: طرح همگانی می‌تواند فضاهای فیزیکی را برای دانش‌آموزان با نیازهای ویژه راحت‌تر، دسترس‌پذیرتر و کاربردی‌تر کند. برای مثال استفاده از درهایی که به طور اتوماتیک باز و بسته می‌شوند، باز و بسته شدن پنجره‌ها با استفاده از سیستم کنترل از راه دور، خاموش و روشن شدن وسایل گرمایشی و سرمایشی کلاس و مدرسه با استفاده از سیستم کنترل از راه دور، تخته‌ها و وایت‌بردهای انعطاف‌پذیر با استفاده از سیستم کنترل از راه دور، فراهم‌سازی تجهیزات و امکانات انطباق‌سازی شده در کلاس درس و ...

فن‌آوری اطلاعات: براساس الگوی طرح همگانی، فن‌آوری اطلاعات باید به گونه‌ای طراحی شود که برای همگان (از جمله افراد با نیازهای ویژه) قابل استفاده باشد. از این‌رو، همه وسایل و ابزارهای نمایشگر و برون‌داد مرتبط با فن‌آوری، همه وسایل و ابزارهای کنترل‌کننده و درون‌داد مرتبط با فن‌آوری و همه نرم‌افزارها باید به نوعی طراحی شوند که دانش‌آموزان با نیازهای ویژه بتوانند به راحتی و مثل سایر افراد از فن‌آوری استفاده کنند.

آموزش: از نظر آموزشی طرح همگانی یادگیری،

می‌دهد و روش‌های گوناگونی را برای یادگیری در اختیار دانش‌آموزان قرار می‌دهد. این اصل فرصت‌های زیادی را برای تعامل دانش‌آموز با محتوا فراهم می‌کند. برای مثال دانش‌آموزی ممکن است سخنرانی را به عنوان ابزار اصلی یادگیری خود در نظر بگیرد و دانش‌آموز دیگری بحث در مورد محتوا را انتخاب کند، همچنین تماشای ویدیو، خواندن مطالب یک پایگاه اطلاع‌رسانی و بحث کلاسی با همسالان از دیگر روش‌هایی است که در اختیار دانش‌آموز قرار می‌گیرد.

مؤلفه‌های طرح همگانی یادگیری

۱) قابل استفاده برای همگان

۲) انعطاف در کاربرد

۳) استفاده ساده و مستقیم

۴) انتقال مؤثر اطلاعات

۵) جبران محدودیت‌ها

۶) تلاش جسمی ممدود

۷) فضای کافی برای استفاده

۳) روش‌های چندگانه بیان: یعنی به دانش‌آموزان فرصت داده شود که دانش خود را به شیوه‌های گوناگون نشان دهند. روش‌های پاسخ‌دهی و نشان دادن اطلاعات می‌تواند به صورت شنیداری (گزارش شفاهی)، دیداری (گزارش نوشتاری)، لامسه‌ای-جنبشی (نمایش عروسکی یا تئاتر) یا با استفاده از فن‌آوری (ضبط کردن یا ساخت یک وب‌سایت) باشد. برخی از دانش‌آموزان ممکن است انگیزه‌ای برای مطالعه به منظور آمادگی در یک آزمون را نداشته باشند، در عوض آن‌ها مایل باشند برای نشان دادن میزان دانش و یادگیری خود در رابطه با یک موضوع درسی به ارایه یک محتوای چندرسانه‌ای در وب‌سایت کلاس بپردازند. با استفاده از روش‌های چندگانه بیان، فرصت‌های متعددی برای نشان دادن میزان یادگیری در اختیار دانش‌آموز قرار داده می‌شود. برای مثال

1. Multiple Means Expression

می‌کند که همه دانش‌آموزان (با نیازهای ویژه و عادی) باید فرصت یادگیری برنامه درسی عمومی در حیطه‌های گوناگون (خواندن، ریاضی، علوم و مطالعات اجتماعی) را داشته باشند.

با آغاز توجه مدارس به الزام دسترسی همه دانش‌آموزان به برنامه درسی آموزش عمومی، آشکار شد که برخی از دانش‌آموزان برای بهره‌بردن از فراگیرسازی در کلاس آموزش عمومی به متناسب‌سازی‌های معینی نیاز دارند. فراهم کردن چنین فرصتی مستلزم انعطاف‌پذیری و انطباق‌سازی در روش‌های ارائه اطلاعات به دانش‌آموزان، روش‌های مشارکت دانش‌آموزان و روش‌های ارزیابی از دانش‌آموزان است، به گونه‌ای که همه دانش‌آموزان بتوانند متناسب با علایق، نیازها و توانمندی‌های خود یاد بگیرند و پیشرفت کنند. چنین رویکردی برای آموزش و ارزیابی را طرح همگانی یادگیری می‌نامند. طرح همگانی یادگیری نوعی رویکرد انعطاف‌پذیر ارتقای سیستم مدرسه است که به پیشرفت کلاس آموزش عمومی در طراحی روش‌های ارزیابی و راهبردهای تدریس در جهت انطباق با دامنه گسترده‌ای از توانایی‌ها و ترجیحات فردی دانش‌آموزان با نیازهای ویژه کمک می‌کند. در طرح همگانی یادگیری تلاش می‌شود برای برآوردن نیازهای همه دانش‌آموزان (با و بدون ناتوانی)، اطلاعات به روش‌های گوناگون ارائه شود و در صورت ضرورت همزمان از راهبردهای گوناگونی برای ارائه اطلاعات بهره گرفته شود. همچنین تلاش می‌شود برای جلب مشارکت یادگیرنده، فعالیت‌های گوناگون و متنوعی طراحی شود تا دانش‌آموزان بتوانند با توجه به علایق، نیازها و توانمندی‌شان فعالیت‌ها را انتخاب و مشارکت کنند. افزون بر موارد یادشده در طرح همگانی یادگیری به دانش‌آموزان فرصت داده می‌شود تا دانش و آموخته‌های خود را با شیوه‌های متناسب با علایق، نیازها و توانمندی‌شان نشان دهند.

بنابراین می‌توان گفت یکی از ملاحظه‌های اساسی برای کمک به دانش‌آموزان با نیازهای ویژه برای موفقیت در آموزش فراگیر، استفاده از اصول طرح همگانی یادگیری است. در واقع طرح همگانی

فرصت‌های یادگیری دانش‌آموزان با نیازهای ویژه را با استفاده از انطباق‌سازی‌هایی از قبیل روش‌های چندگانه ارائه (یعنی اطلاعات به شکل‌های گوناگونی ارائه شود تا نیازهای یادگیری انفرادی دانش‌آموزان با نیازهای ویژه برآورده شود)، روش‌های چندگانه مشارکت (یعنی معلمان فعالیت‌های آموزشی متنوعی را در اختیار دانش‌آموزان با نیازهای ویژه قرار دهند تا دانش‌آموزان برای مشارکت در فرآیند یادگیری برانگیخته شوند) و روش‌های چندگانه بیان (یعنی به دانش‌آموزان با نیازهای ویژه فرصت داده شود که دانش خود را به شیوه‌های گوناگون نشان دهند) به بیشترین حد می‌رساند.

خدمات مورد نیاز: طرح همگانی می‌تواند خدمات مورد نیاز دانش‌آموزان با نیازهای ویژه از قبیل مراکز کامپیوتر، کتابخانه‌ها، پذیرش، ثبت‌نام، کمک‌های مالی، مشاوره، خدمات شغلی، مسکن، مراکز آموزشی و یادگیری و سازمان‌ها و انجمن‌های دانش‌آموزی را برای آن‌ها قابل دسترس و استفاده کند. با استفاده از طرح همگانی یادگیری و دسترسی آسان دانش‌آموزان با نیازهای ویژه به خدمات یاد شده، همه این دانش‌آموزان می‌توانند تسهیلات موردنیاز خود را دریافت کنند و به منابع الکترونیکی و مواد و وسایل آموزشی دسترسی داشته باشند و در رویدادها و فعالیت‌های گوناگون علمی-آموزشی مشارکت کنند.

نتیجه‌گیری

هدف آموزش فراگیر، فراهم‌سازی محیط مطلوب برای دسترسی دانش‌آموزان با نیازهای ویژه به فرصت‌های برابر با همسالان عادی و مشارکت کامل در همه زمینه‌هاست. براساس قانون آموزش افراد با ناتوانی‌ها، دانش‌آموزان با نیازهای ویژه حق دارند به برنامه درسی عمومی دسترسی داشته باشند و در برنامه درسی عمومی مشارکت و پیشرفت کنند. در واقع از نظر قانون آموزش افراد با ناتوانی‌ها، دسترسی به برنامه درسی عمومی یعنی دانش‌آموزان با نیازهای ویژه نیز از همان برنامه درسی دانش‌آموزان عادی برخوردار شوند. رویکرد دسترسی به برنامه درسی عمومی بر این اصل تاکید

دانش آموزان است. در واقع این طرح، معلمان و مربیان را به تجدیدنظر در ماهیت برنامه درسی خود فرامی خواند و آن‌ها را به سمت انعطاف‌پذیری برای خدمت به جمعیت پرتنوع دانش‌آموزان سوق می‌دهد، به همین دلیل پژوهشگران باید به توسعه و افزایش اعتبار اصول و راهبردهای طرح همگانی یادگیری پردازند و آن را در اختیار نظام آموزش و پرورش فراگیر قرار دهند تا مدارس، معلمان و مربیان بتوانند به بهترین شکل ممکن نیازهای دانش‌آموزان با نیازهای ویژه را در نظام آموزش فراگیر برآورده کرده و به شکوفایی استعدادها و توانمندی‌های آن‌ها کمک کنند.

یادگیری می‌تواند از طریق فراهم‌سازی همزمان حمایت از یادگیری و کاهش موانع برنامه درسی آموزش عمومی (ضمن حفظ استانداردهای بالای پیشرفت برای همه دانش‌آموزان) تلاش و کوشش معلمان و مربیان برای آموزش و حمایت بهتر از دانش‌آموزان با نیازهای ویژه را تسهیل کند. این رویکرد، الگویی انعطاف‌پذیر و مسأله‌گشا توصیف شده است، زیرا نتایج هرگونه مداخله، مورد نظارت یا ارزیابی قرار می‌گیرد و چنانچه پیشرفت کافی حاصل نشود، تغییراتی اعمال می‌شود. بر این اساس می‌توان بیان کرد که طرح همگانی یادگیری نوعی رویکرد امیدبخش برای رفع نیازهای همه

References:

1. Foreman P. Education of students with an intellectual disability: Research and practice. IAP; 2009.
2. Bryant DP, Barrera M. Diane P. Bryant and Manuel Barrera. Intervention in School and Clinic. 2009 Sep 1;45(1):72.
3. Castellani J, Mason C, Orkwis R. Universal design for learning: A guide for teachers and education professionals. Arlington, VA: Council for Exceptional Children. 2005.
4. Edyburn DL. Would you recognize universal design for learning if you saw it? Ten propositions for new directions for the second decade of UDL. Learning Disability Quarterly. 2010 Feb 1;33(1):33-41.
5. Tomlinson CA. Grading and differentiation: paradox or good practice?. Theory into practice. 2005 Jul 1;44(3):262-9.
6. Izzo MV, Murray A, Novak J. Universal design for learning: the faculty perspective. J. Postsecond. Educ. Disabil. 2008;21:60-72.
7. Story MF, Mueller JL, Mace RL. The universal design file: Designing for people of all ages and abilities. Raleigh, NC: Center for Universal Design.
8. Rao K, Ok MW, Bryant BR. A review of research on universal design educational models. Remedial and Special Education. 2014 Feb 35(3): 153 -166.
9. Smith TE, Polloway EA, Patton JR, Dowdy CA, Doughty TT. Teaching students with special needs in inclusive settings. Pearson; 2015 Jan 16.
10. Hall TE, Meyer A, Rose DH, editors. Universal design for learning in the classroom: Practical applications. Guilford Press; 2012.